

77) 2det Stykke: „medmindre det Samlivet“ ændres til: „medmindre Uoverensstemmelsen hovedsagelig skyldes Sagsøgerens Forhold overfor den anden Ægtefælle“.

Til § 107.

Af *Mindretallet under Nr. 48*:

78) I 1ste Linie rettes „et Aar“ til: „et Aar og 6 Maaneder“.

79) I 4de Linie rettes „to Aar“ til: „tre Aar“.

Til § 108.

Af *Mindretallet under Nr. 1*:

80) 1ste Stykke: „medmindre bør gives“ ændres til: „; dog bør Opløsning af Ægteskabet i Almindelighed ikke ske, saafremt Sagsøgeren hovedsagelig er Skyld i Samlivets Ophævelse, og den anden Ægtefælle modsætter sig Opløsning af Ægteskabet“.

Til § 112.

Af *Mindretallet under Nr. 48*:

81) Ordene: „der kan sidestilles dermed“ udgaar og erstattes med: „— herfra dog undtaget den i Straffelovens § 184 nævnte Forbrydelse —“.

82) I 4de Linie udgaar „eller“, og der sættes i Stedet „;“, og efter „i den“ tilføjes: „eller maa anses for at have tilgivet Ægtefællen“.

Til § 115.

Af *Mindretallet under Nr. 48*:

83) I 4de Linie udgaar „eller“, og der sættes i Stedet „;“, og efter „i den“ tilføjes: „eller maa anses for at have tilgivet den skyldige Ægtefælle“.

Til § 116.

Af *Mindretallet under Nr. 1*:

84) I 2den—4de Linie udgaar „liden af Helbredelse“, og der sættes i Stedet herfor: „ifølge Erklæring fra 2 Læger lider af Sindssygdom, der under Ægteskabet har varet i mindst 3 Aar, uden at der er Sandsynlighed for varig Helbredelse“.

Ny Paragraf.

Af *Mindretallet under Nr. 1*:

85) Efter § 116 indsættes følgende Paragraf:

„I alle de Tilfælde, hvor en Ægtefælle har Krav paa at opnaa Skilsmisse, skal han eller hun ogsaa være berettiget til at fordr Separation.“

Til § 119.

Af *Mindretallet under Nr. 1*:

86) 1ste og 2det Punktum („Bestemmelse om Underholdsbidrag“) erstattes med:

„Ved Separation træffes der ved Bevilningen eller Dommen Bestemmelse om, hvorvidt Manden skal bidrage til Hustruens Underhold, forsaavidt dette ikke helt eller delvis henskydes til Overvrighedens senere Afgørelse. Ved Afgørelsen tages der Hensyn dels til Ægtefællernes Livsforhold, dels til deres økonomiske Kaar, derunder deres Erhvervsevne, hvorved dog bemærkes, at Hustruen, saafremt hun ved Separationen maatte erholde Forældremagten over et eller flere af Ægtefællernes Børn, gennem sin Opdragelse af dem og Varetagelsen af Hjemmet for dem i Almindelighed maa anses for at opfylde sin Del af Underholdspligten overfor Børnene.“

Saafremt Hustruen maatte have Sørøje eller Selyerhverv, skal hun dog kunne tilpligtes at udrede et efter Forholdene afpasset Underholdsbidrag til Manden, saafremt denne paa Grund af Sygdom, Alder eller andre Omstændigheder ikke vil kunne forskaaffe sig Midler til sit eget Underhold.“

Til § 120.

Af *Mindretallet under Nr. 1*:

87) Paragraffen affattes saaledes:

„Ved Skilsmisse træffes der, efter de samme Regler som i forrige Paragraf angivet, Bestemmelse om Ægtefællernes Underholdspligt overfor hinanden. Den Ægtefælle, hvem Skylden for Skilsmissen væsentlig paahviler, maa der dog ikke tillægges Underholdsbidrag.“

Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 87:

Af *Mindretallet under Nr. 42*:

88) Til Paragraffen føjes: „Underholdspligten bortfalder, hvis den berettigede indgaar nyt Ægteskab.“